

Marc MICHIELS

*Zingevingverantwoordelijke
kwb en diaken*

‘Mijn geloof kan niet zonder kerkstructuur’

Jozefien VAN HUFFEL

De vingers van Marc MICHIELS verlaten Noord-Afrika. Ze steken de zee over, botsen op grenzen, vinden dan toch de weg naar Duitsland, naar Frankrijk of België. Voor kwb trekt de zingevingverantwoordelijke dit jaar rond met die kaart met migratieroutes, als diaken droomt hij van een Kerk die diverse mensen gezamenlijk vormgeven. „Een universeel verhaal lokaal waarmaken, voor mij is dat katholiek zijn.”

–Migratie bespreekbaar maken, is dat wel een opdracht voor kwb?

Je kunt je inderdaad afvragen of wij ons met een dergelijke complexe samenlevingskwesatie moeten bezighouden, in een tijd bovendien waarin de traditionele verenigingen hun eigen problemen hebben, zoals vergrijzing. Spelen we niet beter op veilig? Richten we ons niet beter op ontspanning, op thema's waarover de meningen minder uiteenlopen? Ik denk het niet. Volgens mij is het net ontzettend belangrijk dat mensen in hun vertrouwde kring over die stekelige kwesaties praten. Bovendien vind ik dat de situatie van de vluchtelingen een oproep is voor een christelijk geïnspireerde beweging.

„Zolang er nieuwsgierigheid is naar het geloof, moeten we wegen blijven zoeken om te verkondigen”

Dit najaar begeleiden we gesprekken bij lokale besturen. Daarnaast brengt Margriet Hermans de voorstelling *Een tocht als vluchteling* vijf keer voor kwb, praat Jonas Slaats vijftig keer over de beeldvorming van de islam en kunnen groepen in Brussel deelnemen aan *Tochten van hoop* in het spoor van asielzoekers. In maart volgt dan een campagnemaand, waarin hopelijk heel wat afdelingen op zoek gaan naar een manier om contact te leggen en samen te werken met nieuwkomers. Je kunt immers mensen informeren en helpen zich een oordeel te vormen, maar ontmoeting blijft de beste manier om vooroordelen en angst voor het onbekende weg te nemen.

–U trekt de campagne als zingevingcoördinator. Welke plek heeft zingeving bij kwb?

Het is een domein dat voortdurend in vraag wordt gesteld. Wat is het nu ei-

genlijk? En waarom is het nodig? De diverse organisaties die deel uitmaken van beweging.net moesten de voorbije jaren besparen. Er verdwenen banen en daarmee ook een aantal gezichten die bezig waren met inspiratie. Toch blijft de overtuiging dat je zonder diepere motivatie of drijfveer nergens komt. Je kunt je niet zomaar laten meedrijven op wat goed in de markt ligt. Onze motivatie is evangelisch en open voor andere vormen van in de wereld staan. En bij de leden is wel degelijk vraag naar zingeving. Bij de maandelijkse nieuwsbrief van kwb zit telkens een bezinningstekst. Elke keer is dat het onderdeel dat het vaakst wordt geopend.

–Sinds 2013 bent u diaken. Wat ging er vooraf aan dat engagement?

Enkele jaren geleden schreef ik me in voor de kandidatuur theologie aan de KU Leuven. Aanvankelijk dacht ik eraan godsdienstleerkracht te worden, maar dat plan verdween. Was ik dan enkel op zoek naar persoonlijke verrijking? Ik ontdekte dat ik toch iets wilde doen, en wel binnen de Kerk. Voor mij kan geloof niet zonder organisatorische poot, zonder kerkstructuur. Sommigen zeggen dat geloven voor hen nog waarde heeft, maar dat de Kerk de schop op mag. Ik vind ook dat het instituut meer open kan, maar voor mij is dat net een reden om me te engageren.

–Wat wilt u dan bijdragen?

In Leuven ben ik aangeduid als verantwoordelijke voor de diaconie. Ik zit er aan tafel met Welzijnsschakels en in rusthuizen, zoek vrijwilligers en locaties. We denken bijvoorbeeld aan een sociale kruidenier of aan een initiatief dat kansarmen samenbrengt op zondag, een dag waarop zij vaak nergens terecht kunnen.

Verkondiging is echter even belangrijk voor mij. Wat is dat vandaag? Als je jonge ouders begeleidt die hun kind laten dopen, maar die weinig voeling hebben

Met de campagne *kwb onbegrensd* hoopt de beweging dit werkjaar zoveel mogelijk lokale afdelingen in gesprek te brengen over en met asielzoekers en vluchtelingen. „Je moet angst en bezorgdheid ernstig nemen, maar daarnaast ook vraagtekens plaatsen bij wat mensen horen en lezen”, zegt Marc MICHIELS (60).

Marc Michiels: „Zingeving wordt voortdurend in vraag gesteld.” © Bart Dewaele

met het geloof, hoe breng je Jezus dan ter sprake? Vaste patronen zijn er niet meer, maar mensen blijven wel vragen stellen over het geloof en dat stemt me optimistisch. Zolang die nieuwsgierigheid er is en de bereidheid om te luisteren, moeten wij wegen blijven zoeken om God ter sprake te brengen. We moeten het nieuwe exploreren en tegelijk zorg dragen voor het bestaande.

–U lijkt veel waarde te hechten aan de kracht van het gesprek. Klopt dat?

Zingeving bij een beweging is een zoektocht, de Kerk vandaag is dat evenzeer. Uit een gesprek, uit het samen puzzelen kan iets ontstaan dat veel sterker is dan iets wat je van bovenaf afkondigt. Ik denk overigens niet dat de heilige Geest erg opgezet kan zijn met een systeem waarin bovenaan wordt beslist en de rest moet volgen. Een proces van dialoog is een lan-

gere weg, maar levert volgens mij meer vruchten op.

Ook diaconie kun je niet in je eentje en dat is er net zo mooi aan. Diaconie bouwt de Kerk op, omdat diverse gemeenschappen een beroep doen op elkaar, maar ook omdat je iets meekrijgt van de kansengroepen voor wie je je inzet. In de Sint-Geertruiparochie in Leuven zit elke week een vrouw uit Burundi in de kerk die recentelijk gevormd werd en mensen die soms bij Poverello ontmoet. Zo zou elke gemeenschap die op zondag samenkomt er moeten uitzien. Een universeel verhaal lokaal waarmaken, voor mij is precies dat katholiek zijn.

Info op www.kwb.be/onbegrensd of via 02 246 52 52.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be